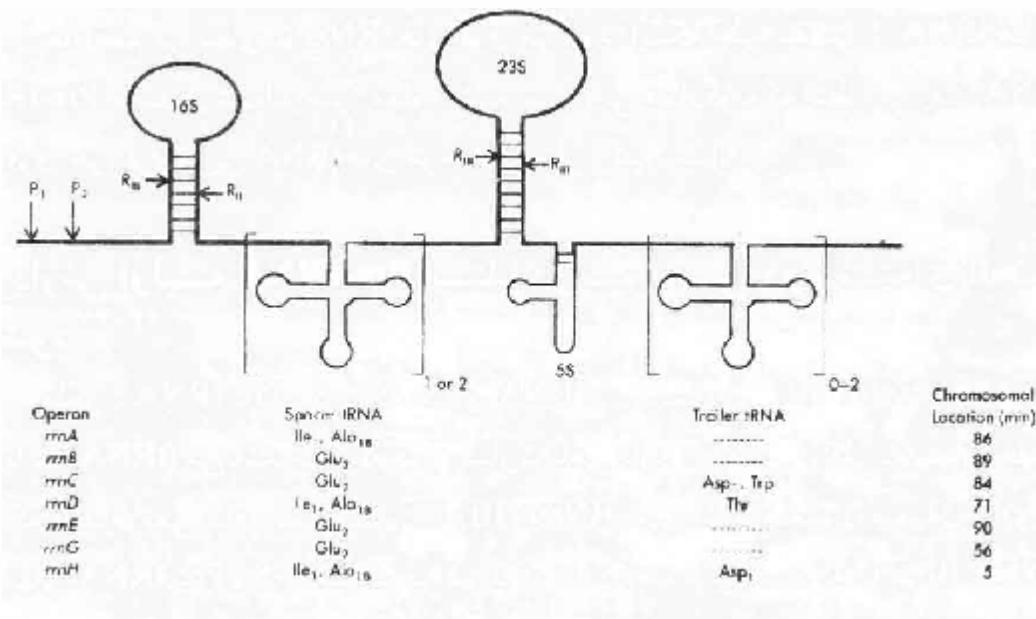

مولکوهای *tRNA* دارای *Pre – rRNA* نیز هستند

معمولاً تنها یک یا دو قسمت از کروموزوم کلی باسیل هر یک از 30 تا 40 نوع مولکول را کد می‌نماید در حالیکه زنجیره‌های *Pre – rRNA* توسط هفت دسته ژن مختلف که بنام اپروننهای *rrn* خوانده می‌شوند و در قسمتهای جداگانه‌ای از کروموزوم کلی باسیل قرار گرفته‌اند کد می‌شوند. ظاهراً تعداد زیادی از ژنهای فوق برای تهییه *RNA*‌های ریبوزومی فراوان جهت رشد سریع باکتری لازم است. قسمتهایی از مولکول *Pre – rRNA* که *RNA*‌های ریبوزومی بالغ S₁₆, S₂₃ و S₅ را می‌سازند در اپروننهای مختلف *rrn* تا حد زیادی به یکدیگر شباهت دارند و تنها حدود یک درصد نوکلئوتیدهای آنها با هم فرق می‌کند، در حالی که در آن توالیهای رهبر، دمی و فیماینی وجود دارد در این اپروننهای می‌تواند کاملاً متفاوت باشد.

بیشترین حد تنوع اپروننهای *rrn* در نواحی فیماینی و دمی *Pre – tRNA*, با کشف ژنهای *tRNA* بازسازی شده نشان داده شد. بدین ترتیب معلوم شد که در نواحی فیماینی موجود بین توالیهای که *RNA*‌های بالغ S₁₆ و S₂₃ را می‌سازند یک یا دو ژن *tRNA* و در قطعه دمی که بعد از توالی ریبوزومی S₅ وجود دارد هیچ و یا یک قطعه *tRNA* دیده می‌شود (شکل 1).

شکل ۱: هفت اپرون RNA ریبوزومی (rRNA) کلی باسیل ۱۲ R III.K - ۱۲ نشان دهنده نواحی پردازش اولیه با

RNase III می باشند. نواحی فیمایینی که بیرون انداخته می شوند از نظر طول و توالی در اپرونها مختلف متفاوت می باشند.

P2, P1 نشان دهنده دو جایگاه شروع رونیسی است که با فاصله ۱۰۰ نوکلئوتید نسبت به یکدیگر قرار گرفته اند. با وجودی که

اپرونها rrn در کروموزوم کلی باسیل پراکنده هستند جهت رونویسی آنها همواره با جهت همانند سازی DNA یکسان است.

در بعضی از نزادهای کلی باسیل بجای rmF، اپرون rmH در ناحیه ۷۴ دقیقه قرار دارد ولی همگی نزادها هفت اپرون rrn دارند.

وجود tRNA در مولکولهای Pre - rRNA مستلزم پردازش همزمان RNA های ریبوزومی

و tRNA های فوق می باشد. در این مورد نیز همان گونه که در مورد Pre - tRNA ها ملاحظه شد،

آنژیم RNase P در پردازش tRNA های موجود در Pre - tRNA عمل می نماید و سبب ایجاد قطع در

انتهای ۵' tRNA های فوق می شود. اینکه چرا بعضی از tRNA ها در Pre - tRNA جاسازی شده اند هنوز

علوم نشده است ولی همان گونه که انتظار می رفت tRNA های فوق جزء فراوانترین tRNA های موجود در

سلول کلی باسیل می باشند.

پردازش اولیه $Pre - rRNA$ ابتدا در نواحی دو رشته‌ای انجام می‌شود.

مولکول $Pre - rRNA$ که حاوی $30S$, $23S$, $16S$ و $5S$ (و نیز یک یا

سه $tRNA$) می‌باشد معمولاً عمر بسیار کوتاهی دارد. در بعضی از کلی باسیلهای جهش یافته که فاقد آنزیمی

بنام ریبونوکلئاز ($RNase III$) می‌باشند معمولاً مقدار زیادی از مولکولهای $Pre - tRNA$ $30S$ متراکم

می‌شوند که نشان دهنده این است که آنزیم $RNase III$ نقش مهمی در پردازش $Pre - tRNA$ ایفا می‌نماید.

ابتدا $RNase III$ بعنوان آندونوکلئازی که قادر به قطع RNA دو رشته‌ای است شناخته شد و پیش‌بینی

می‌شد که با بررسی توالی نواحی رهبر، فیما بینی و دمی در $Pre - rRNA$ توالیهای مکمل مجاوری کشف

شوند که در اثر تاخوردگی بر روی یکدیگر حلقه‌های سنجاق‌سری بزرگی بوجود می‌آورند که توسط

$RNase III$ بریده و حذف می‌شوند. ولی برخلاف انتظار ملاحظه شد که توالیهای مکمل در $Pre - rRNA$ در

کنار یکدیگر نبوده بلکه هزاران نوکلئوتید از یکدیگر فاصله دارند (ر.ک. به شکل ۱). بعنوان مثال توالی رهبر

قبل از ناحیه کد کننده $S 16$ با توالیهایی که بین $S 16$ و اولین $tRNA$ وجود دارند، جفت می‌شود همچنین

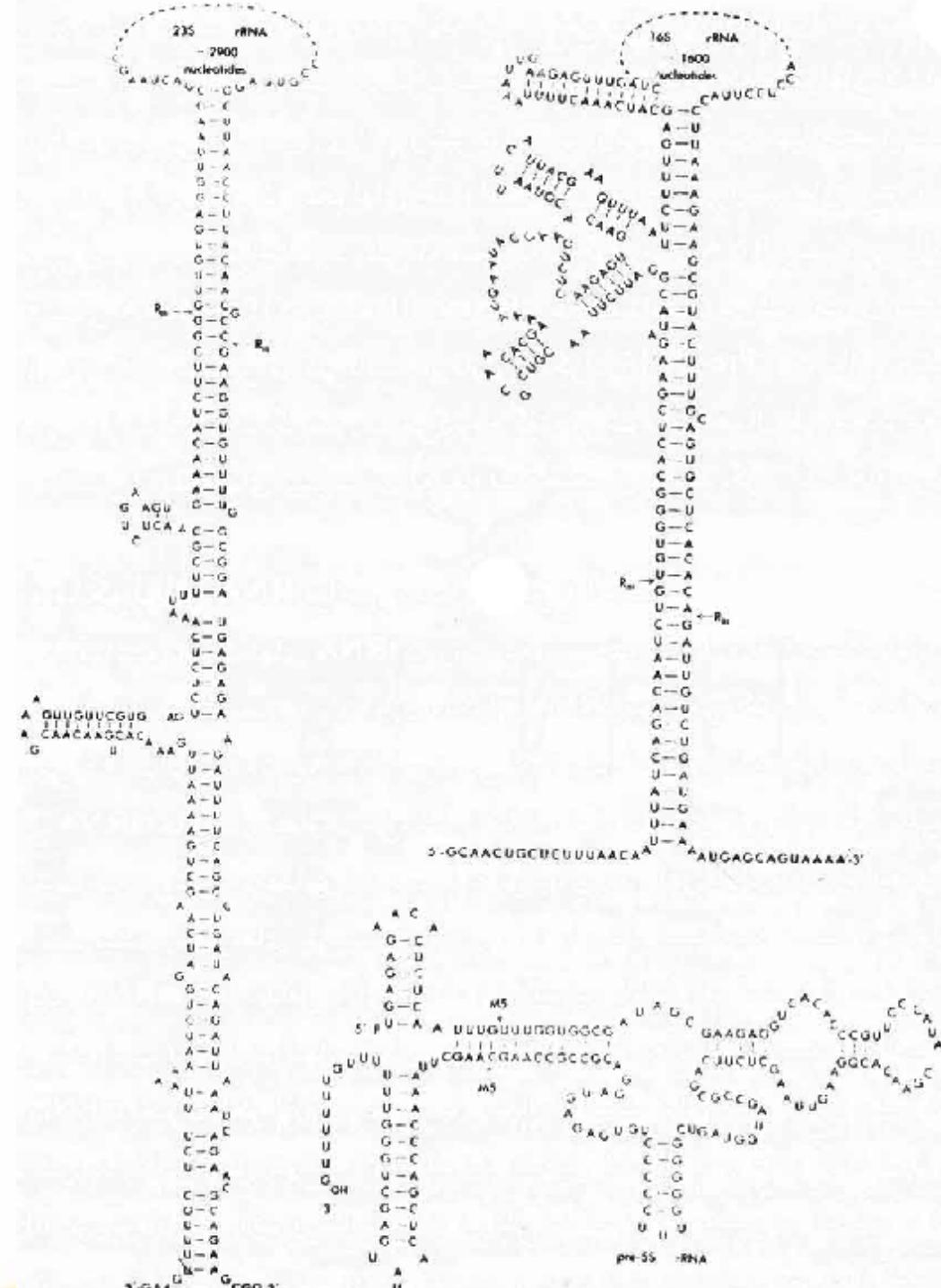
توالی بین آخرین $tRNA$ و ابتدای $S 23$ با توالی بین $S 23$ و $rRNA$ ریبوzومی $5S$ مکمل یکدیگر

می‌باشند. بدین ترتیب نواحی مکمل در مولکول $Pre - rRNA$ با کنار هم قرار گرفتن ساختمان ساقه‌ای

بوجود می‌آورند که هر یک حلقه بسیار بزرگی را تشکیل می‌دهد که در یکی RNA , $S 16$ و در دیگری S

23 وجود دارد. در مرحله بعد $RNase III$ در جایگاههای معینی از ساقه‌های فوق برش ایجاد می‌کند و

مولکولهای مجزای $Pre - 16S$, $Pre - 23S$, $Pre - 5S$ بوجود می‌آیند (شکل 2).

شکل 2: توالیهای اطراف جایگاههایی که $(M\ 5)$ $RNase - M\ 5$ (RIII) $RNase\ III$ توسط $Pre - rRNA$ کلی باسیل یا $(M\ 5)$ $RNase - M\ 5$ بریده می شود.

باسیلوس سوبتیلیس بریده می شود. $RNase\ III$ دو رشتہ RNA مقابله کاره کامل بصورت مارپیچ در آمده اند را

با فاصله دو باز برش می دهد. آنزیمهای دیگر انتهایهای بریده شده را تغییر می دهند تا توالیهای بالغ $16S$ و $23S$ بوجود آید.

در مولکول پیش ساز $rRNA - M 5$ در $5S$ باسیلوس سوبتیلیس که بصورت مارپیچ است یک برش در هر رشته مقابل به

فاصله یک جفت باز ایجاد می کند و بدین ترتیب انتهای $5' S$ ریبوzومی $3', 5' RNA$ بالغ را بوجود می آورد. برای آنکه آنزیم بتواند عمل نماید باید پروتئین هایی قبلاً به پیش ساز فوق متصل شده باشند.

با وجودی که مولکول $30S$ دارای جایگاههای تشخیص توسط $RNaseIII$ است ولی

مراحل بعدی پردازش $rRNA$ ریبوzومی ربطی به چنین جایگاههایی ندارند. همان گونه که قبلاً گفته شد بزودی پس از شروع رونویسی $Pre - rRNA$ ، پروتئین های ریبوzومی بر روی آن مونتاژ می شوند و با توجه به آنکه

قبل از قطع مولکول $Pre - rRNA$ توسط $RNaseIII$ باید سنتز آن تکمیل شده باشد، می توان نتیجه گرفت که هنگامی که مولکولهای $Pre - 23S$ و $Pre - 16S$ بوجود می آیند، بسیاری از پروتئین های ریبوzومی

قبلاً به آنها متصل شده اند. پردازش بیشتر نواحی $5'$ مولکولهای حد واسط فوق به وجود پروتئین های ریبوzومی نیاز دارد. همین امر در مورد مراحل پردازشی که منجر به بوجود آمدن $5S$ از

قطعه $3'$ انتهای $Pre - rRNA$ (که توسط $RNase III$ بریده شده است) می شود صادق است (ر.ک. به شکل 2). بنابراین در کلی باسیل پردازش مولکول $Pre - rRNA$ و مونتاژ پروتئین های ریبوzومی در ارتباط با

یکدیگر صورت می گیرد و گفته می شود این اعمال طی مجموعه متوالی چندین واکنش از مولکولهای پیش سازی که تفاوت مختصری با یکدیگر دارند انجام می شود.

اندازه مولکولهای RNA پیامبر بسیار متنوع است.

در مقایسه با مولکولهای $tRNA$ که وزن مولکولی حدود 2×10^4 و مولکولهای $rRNA$ ریبوzومی که

اندازه مشخصی دارند (وزن مولکولی RNA ریبوزومی $S = 5$ برابر 10^4 و RNA ریبوزومی $S = 16$ برابر

RNA ریبوزومی $S = 5 \times 10^5$ و RNA ریبوزومی $S = 10^6$ می باشد) طول و در نتیجه وزن مولکولی mRNA ها بسیار

متفاوت می باشد. اختلاف فوق تا حدی مربوط به طول پلی پپتیدی است که ساخته می شود و مقداری نیز

مربوط به تواليهای رهبر (در انتهای $5'$) و تواليهای انتهایی $3'$ می باشد. بيشتر زنجيره های پلی پپتیدی دارای

100 یا بيشتر اسيد آمينه هستند و بنابراین اكثربنابراین مولکولهای mRNA باید حداقل دارای 3×100 نوكليوتيد

باشند (هر كدون از سه نوكليوتيد تشکيل شده است). طول تواليهای انتهایی $5', 3'$ که مربوط به كدن کردن

اسيدهای آمينه و برای عمل mRNA بعنوان الگو لازم هستند بسیار متفاوت است. برای مثال توالي

رهبر mRNA بتاگالاكتوزیداز کلی باسیل تنها از 38 نوكليوتيد تشکيل شده است و حال آنکه توالي

رهبر mRNA تریپتوفان این باكتري شامل 162 نوكليوتيد است. همچنین در انتهای $3'$ mRNA تریپتوفان

بعد از ناحيه کد کننده، 35 نوكليوتيد وجود دارد. بنابراین می توان گفت که در کلی باسیل mRNA هایی که

مربوط به سنتز زنجيره های پلی پپتیدی متوسط (بطول 300 تا 500 اسيد آمينه) هستند معمولاً حاوی 1000 تا

2000 نوكليوتيد می باشند.

تفاوت بيشتر طول mRNA می تواند مربوط به mRNA هایی باشد که بيش از يك رشته پلی پپتیدی را

کد می نمایند. اين مولکولهای پلی ژنيک علاوه بر تواليهای رهبر و دمی حاوی تواليهای بين ژني هستند که

گاهی طول آنها ممکن است به اندازه طول تواليهای رهبر باشد. محصولات پلی پپتیدی اكثربنابراین mRNA های

پلی ژنيک در اكثربنابراین موارد اعمال مرتبطی انجام می دهند.

بعنوان مثال 5 آنزيم اختصاصی لازم برای سنتز اسيد آمينه تریپتوفان توسط يك mRNA واحد

ساخته می شوند. توالي 6800 نوكليوتيد اين مولکول mRNA بزرگ، اخیراً تعیین و مشخص شده است که

بطور متوسط مجموع طول نواحی کد کننده و ناحیه بین ژنی مجاور مربوط به هر آنژیم چیزی حدود 1400 نوکلئوتید است.

شکوه رشد - شکوه ملی در ایران اسلام

